

РАН БОСИЛЕК ПИСМО ДО РИБАРЯ

chitanka.info

Гошковият татко с въдицата чака. От чакане Гошко току не заплака. Слънцето го грее, дори го изгаря. А пък гладен Гошко току си повтаря:

— Риби, риби, рибки, скоро се хванете, цял ден вече чакам, от глад ме спасете! Татко ми не смее име да посрамй, ала не насища славата глада ми! Докога ще чакам! Вече ми додея... Ала друга песен аз ще му изпея.

Щом това изрече, малкото човече мигом се измести малко подалече. Скришом от баща си на картон написа:

„Любезни рибарю, молим, вразуми се! Ний сме умни рибки, мъчно ще ни хванеш, ала без вечеря може да останеш! При готвач идете, гладен син и татко, и готови рибки си хапнете сладко!“

Взе синът писмото. Гмурна се в реката, до куката дебном стигна под водата. Закачи го бързо, па изскочи скрито и чу как рибарят завика сърдито:

— Бре, какъв ли дявол се намесва тука!

— Нищо, татко: в село на добра слука!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.